

ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା (Communication systems)

ଚିତ୍ରଣୀ

ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷା କରିବା ସବୁ ଜୀବର ଏକ ମୌଳିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ଯୋଗାଯୋଗରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ବା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ତଥ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ଓ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ପ୍ରାଣୀ ଜଗତରେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ, ଶ୍ରାବ୍ୟ ଓ ରାସାୟନିକ ସଂକେତ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ତୁମେ ହୁଏତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିବ ଚଢ଼େଇ ସବୁ ବିପଦ ଆଶଙ୍କାରେ କୌଣସି ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ କିଭଳି ଚେଁ ଚେଁ ଶବ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗାଯୋଗ ମାଧ୍ୟମ ଅଛି - ତାହା ହେଲା ବାକ୍ଶକ୍ତି ବା କଥନ । ଆମ ଚାରିପାଖେ ଯାହା ସବୁ ଘଟୁଛି - ତାକୁ ଆମେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ, ଦେଖିପାରୁ, ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରୁ ଓ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ କରିପାରୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ, ଆମେ ଶବ୍ଦ (ଶ୍ରାବ୍ୟ ସୀମା 20 Hz ରୁ 20 kHz ଯାଏଁ) ଓ ଆଲୋକ (ଦୃଶ୍ୟ ସୀମା 4000Å^୦ ରୁ 7000Å^୦ ଯାଏଁ) ବ୍ୟବହାର କରୁ । ଏହା ଛଡ଼ା ଯାନ୍ତ୍ରିକ (ତାଳି ମାରିବା, କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ହାତ ମାରି ଶବ୍ଦ କରିବା) ଓ ଆଲୋକ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ସଂକେତ (ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇବା, ଇଙ୍ଗିତ କରିବା) ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିଥିବ ଯେ କଥୁତ ଓ ଲିଖିତ ଶବ୍ଦର ଭାବକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଭାଷାର ଏକ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ଅଛି । ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିଥାଏ । ଲିଖିତ ଲିପି ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୋଗାଯୋଗର ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା ମୌଖିକ । ମୁଦ୍ରଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଭାବନ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଦ୍ୟ ଭାଗରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଉଦ୍ଭାବନ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗରେ ତୃତୀୟ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଯୁକ୍ତିର ବୈପ୍ଳବାତ୍ୱକ ବିକାଶ ଯୋଗୁଁ ତଥ୍ୟ ସବୁ ଦ୍ରୁତ, ନିର୍ଭୁଲ ଓ ଫଳପ୍ରଦ ଭାବେ ସଞ୍ଚାରିତ କରାଯାଇ ପାରିଲା । ଟେଲିଗ୍ରାଫ, ଫ୍ୟାକ୍ସ, ଟେଲିଫୋନ, ରେଡ଼ିଓ, ମୋବାଇଲ, କୃତ୍ରିମ ଉପଗ୍ରହ ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରି ଯନ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତକୁ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପନ ସମ୍ଭବ ହେଲା । ମହାସାଗର ଓ ପର୍ବତମାଳା ଆଉ ବାଧକ ହେଲା ନାହିଁ । ସମୟ ଓ ଦୂରତାର କଟକଣା ଆଉ ନ ରହିଲା ପରି ମନେ ହେଲା । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ (online) ଶିଖିବା (ଶିକ୍ଷା), ପ୍ରକାଶିତ କରିବା (ଗବେଷଣା) ବ୍ୟାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା - ଯାହା ସବୁ କିଛି କାଳ ପୂର୍ବେ କଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ଥିଲା, ଏବେ ତାହା ନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ସହିତ କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ସମନ୍ୱୟରେ ଏକ ନୂଆ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଭାଗ ତଥ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରଯୁକ୍ତି (Information and communication technologies ବା ICT) ଖୋଲି ଯାଇଛି ।

ଏହି ସବୁ ବିକାଶ ସମ୍ଭବ କରାଇଥିବା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ତୁମେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛ ? ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନୋଟି ପାଠରେ ତୁମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜି ପାଇବ । ଏହି ପାଠରେ ତୁମେ ଯୋଗାଯୋଗର ସାଧାରଣ ମଡେଲ ବିଷୟରେ ଶିଖିବ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ ରୂପକୀୟ ତରଙ୍ଗ କିଭଳି ଯୋଗାଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି ତାହା ଜାଣିବ ।

ଅତିରିକ୍ତ ମଡ୍ୟୁଲ - ୧

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ
ଯୋଗାଯୋଗ

ଚିତ୍ରଣୀ

ଉଦେଶ୍ୟ

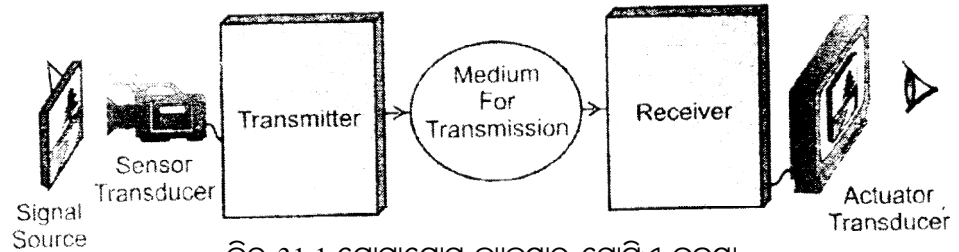
ଏହି ପାଠର ଅଧ୍ୟୟନ ପରେ ତୁମେ:

- 1 ଦୂରଗାମୀ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କରିପାରିବ ।
- 1 ଆନାଲଗ ଓ ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତ କ'ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିବ ।
- 1 ବିଦ୍ୟୁତ୍ ରୂପକାୟ ତରଙ୍ଗ କିଭଳି ତଥ୍ୟର ବାହକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବ ।

31.1 ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୋଟିଏ ମଡେଲ (A model communication system)

ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତଥ୍ୟ ସଞ୍ଚାରର ପ୍ରଣାୟକ କରେ

- ଗୋଟିଏରୁ ଆଉ ଗୋଟିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁରୁ ବିନ୍ଦୁକୁ ଯୋଗାଯୋଗ (Point to point communication)
- ଗୋଟିଏରୁ ଅନେକଗୁଡ଼ିକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରସାରଣ ଯୋଗାଯୋଗ (Broadcast communication)
- ଅନେକଗୁଡ଼ିଏରୁ ବହୁକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଟେଲିଫୋନ୍ କନଫରେନ୍ସ କଲ୍ ବା ଚାଟ୍ ରୁମ୍ (telephone conference call or a chat room)

ଚିତ୍ର 31.1 ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୋଟିଏ ନକ୍ସା

ଗୋଟିଏ ଆଧୁନିକ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ତଥ୍ୟ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ସଂକେତ (ଭୋଲ୍ଟେଜ ବା କରେଣ୍ଟ) ରୂପରେ ଆବୃତ୍ତିର ଗୋଟିଏ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଥାଏ ଯାହାକୁ ସଂକେତ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ଥ (Signal bandwidth) କୁହାଯାଏ ।

ସଂକେତ ସହିତ କିଛି କୋଳାହଳ (noise) ଯୁକ୍ତ ହୋଇ କାଂକ୍ଷିତ ତଥ୍ୟକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦିଏ)

ଯେକୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପାଇଁ ଆମେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବା ସିଷ୍ଟମକୁ ତା'ର ପ୍ରାଥମିକ ଅଂଶ ସମୂହରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥାଉ । ତୁମେ ଏବେ ଏ ବିଷୟରେ ଜାଣିବ ।

31.1.1 ଗୋଟିଏ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଂଶସମୂହ (Components of a communication system)

ଗୋଟିଏ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗଠନ ଶୈଳୀ ଚିତ୍ର 31.1 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :

- 1 ସଂକେତର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସ, ଗୋଟିଏ ସଂବେଦକ ଗ୍ରାହଣ-ସୂଚକ ଓ ଗୋଟିଏ ସଞ୍ଚାରକ ବା ଗ୍ରାହଣ-ସୂଚକର ଯାହା ତଥ୍ୟବାହୀ ସଂକେତକୁ ଛାଡ଼େ ।
- 1 ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ସଂକେତ ବହନ ଓ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ ବା ତ୍ୟାନେଲ ଓ
- 1 ଗୋଟିଏ ସଂକେତଗ୍ରାହୀ ଓ ତଥ୍ୟର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସଂକେତ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ (actuator) ଗ୍ରାହଣ-ସୂଚକ ।

ଯୋଗାଯୋଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ସାଧାରଣ ସଂକେତଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଅଥବା ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଆୟାମ (amplitude), ଆବୃତ୍ତି (frequency), ପ୍ରାବସ୍ଥା (phase) ଓ ପୁରଣ (Polarisation) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଶବ୍ଦ ସଂକେତ ପାଇଁ ଆମେ ଶ୍ରାବ୍ୟ ପରିସର (20 Hz - 20KHz) ରେ ସୀମିତ ରଖୁ । ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଟେଲିଫୋନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା 4KHz ରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଏ ।

ଚିତ୍ରଣୀ

ତୁମେ ହୁଏତ କୌଣସି ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ବା କୌଣସି ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ପାଇଁ ପୁଲିସ୍ ବା ନିରାପତ୍ତା ରକ୍ଷାକ୍ ହାତରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ରେଡ଼ିଓ (Walkie-Talkie) ଦେଖିଥିବ । ଏଗୁଡ଼ିକର ଆବୃତ୍ତି 1 KHz ରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଏ ।

ଯେଉଁ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆବୃତ୍ତିର ପରିସର ବା ସୀମା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ତାକୁ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ଥ ସୀମିତ (band width limited) ଯୋଗାଯୋଗ କୁହାଯାଏ । ଏପରି ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୋଟିଏ ଅସବୁଧ ହେଲା - ଏଥିରେ ଧ୍ୱନିର ଗୁଣ ନିମ୍ନ ମାନର ହୋଇଥାଏ ।

ଦୃଶ୍ୟ ସଂକେତ ପାଇଁ, ଆବୃତ୍ତିର ପରିସର ଥାଏ 10^{13} ରୁ 10^{14} Hz ।

ଗୋଟିଏ ତଥ୍ୟବହନକାରୀ ନିବେଶ ସଂକେତକୁ (input signal) ଗ୍ରାହ୍ୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୂର କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀ (Receiver) ଏହି ସଂକେତକୁ ଧରି ଏଭଳି ଭାବେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରେ ଯେମିତି ଏଥିରେ ଲୁଚିଥିବା ତଥ୍ୟ ବ୍ୟାବହାରିକ ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ । ଗୋଟିଏ ରେଡ଼ିଓ ସଂଚାରଣରେ ନିବେଶ ସଂକେତ ଧ୍ୱନି ବା ଗୀତ ରୂପରେ ଥାଏ ଓ ଗ୍ରାହ୍ୟମାନଙ୍କର ଏହାକୁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ସଂକେତ (30KHz - 300 MHz ସୀମାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ରୁମ୍ଭକାୟ ତରଙ୍ଗ ଉପରେ ଆରୋପିତ କରି) ରେ ରୂପାନ୍ତରିତ (ମଡୁଲେସନ୍ ବା Modulation ପଦ୍ଧତି, ଯାହା ତୁମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଠରେ ଶିଖିବ) କରେ । ଏରିୟଲ ବା ଏଣ୍ଟିନା (aerials or antennas) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ରେଡ଼ିଓ ସଂକେତକୁ ସବୁ ଦିଗରେ ଅଥବା କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବିଶେଷ ଦିଗରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଏ ।

ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ଟିନା ବା ଏରିୟଲ ପ୍ରକୃତରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପରିବାହକ (Conductor) ର ସମାହାର ଯାହା ଠିକ୍ ଭାବେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ରୁମ୍ଭକାୟ ତରଙ୍ଗକୁ ବିକିରିତ ଓ ଶୋଷଣ କରେ । ଏଣ୍ଟିନା ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବା, ଦୃଢ଼ ତାର ଆକୃତିର (ଅଧିକାଂଶ ଗାଡ଼ିରେ ଲାଗିଥିବା AM/FM ରେଡ଼ିଓ ଏଣ୍ଟିନା) ଅଥବା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଥାଳି ବା ଡିସ୍କ ଆକୃତିର (ଦୂରରେ ଥିବା କୃତ୍ରିମ ଉପଗ୍ରହ ପାଇଁ) ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ରେଡ଼ିଓ ଗ୍ରାହ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଏଣ୍ଟିନା ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗକୁ ମହାଶୂନ୍ୟ ବା space ରେ ଛାଡ଼େ । ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ପାରିତ ଶକ୍ତିକୁ ଧରିବା ଓ ଏହାକୁ ସମସ୍ୱରିତ (tuner) କୁ ଯୋଗାଇବା । ଗୋଟିଏ ରେଡ଼ିଓ ଏଣ୍ଟିନାର ଇଷ୍ଟତମ ଆକାର (Optimum size) ସେହି ଏଣ୍ଟିନା ପ୍ରେରଣ ବା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିବା ସଂକେତର ଆବୃତ୍ତି ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଏହି ପରିବାହକଗୁଡ଼ିକର ଆକାର, ସଂକେତର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ 1 ସହିତ ତୁଳନାୟ ହେବା ପ୍ରୟୋଜନ ଯେମିତିକି ସେଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ସହିତ ସଂକେତର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଧରିପାରିବ । ରେଡ଼ିଓ ଅଭିଗ୍ରାହୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏଣ୍ଟିନା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସଂକେତସବୁ ଅତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ, ବେଳେ ବେଳେ ଏହା ଗୋଟିଏ ମାଲକ୍ୱୋଡ଼ାଟର କ୍ଷୁଦ୍ର ଭଗ୍ନାଂଶ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ସଂକେତକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା : ନିବେଶ ସଂକେତର ସୁଗ୍ରାହୀତା (Sensitivity), ନିବେଶ ସଂକେତର ଆୟାମ - ବିସ୍ତାର ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ବର୍ଦ୍ଧିତ (Output) କୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଏ, ନିବେଶ ଓ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସଂକେତ ମଧ୍ୟରେ ରୈଖିକତା (Linearity) ଓ ଆବୃତ୍ତି ଅନୁରୂପତା (Respose) ବା ସଠିକତା (Fidelity) ଯାହା ନିବେଶ ସଂକେତ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ମାତ୍ରାକୁ ସୂଚାଏ ।

(i) ସୁଗ୍ରାହୀତା (Sensitivity) ଗୋଟିଏ ମାନକ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସଂକେତ ଭୋଲେଜ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନ୍ୟୁନତମ ନିବେଶ ଭୋଲେଜ୍ ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ ତାକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଅଭିଗ୍ରାହୀର ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧନ ଯେତେ ବେଶି ତାର ସୁଗ୍ରାହୀତା ସେତେ ବେଶି । ଏଣ୍ଟିନା ଧରୁଥିବା ରବ (noise) ନେଇ ସୁଗ୍ରାହୀତାର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ, ତେଣୁ ସଂକେତ ଓ ରବର ଅନୁପାତ, ସଂକ୍ଷେପରେ S/N ଅନୁପାତ, ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀର ସୁଗ୍ରାହୀତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରେ । ଗୋଟିଏ ସଂକେତର ଲାଭଜନକ ବିନିଯୋଗ ପାଇଁ, ସିଷ୍ଟମରେ

ଅତିରିକ୍ତ ମଡ୍ୟୁଲ - ୧

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ
ଯୋଗାଯୋଗ

ଚିତ୍ରଣୀ

କୌଣସି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରବ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆଉ ଯଦି କିଛି ବାହାର ରବ ସିଷ୍ଟମରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତେବେ ଏହାକୁ ସଂକେତ ସଂସାଧନ (Processing) ପ୍ରଯୁକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ପରିସ୍ରବଣ କରିବା ଉଚିତ ।

(ii) **ଚୟନ କ୍ଷମତା (Selectivity)** ହେଲା ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀର ଏକ ବିଶେଷ ଆବୃତ୍ତିର କାଂକ୍ଷିତ ସଂକେତ ଓ ଅନ୍ୟ ସବୁ ପାଖାପାଖି ଆବୃତ୍ତିର ଅବାଞ୍ଚିତ ସଂକେତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ । ଏହା ଅଭିଗ୍ରାହୀରେ ବ୍ୟବହୃତ ସମସ୍ତରିତ୍ର - ପରିପଥ (tuner circuit) ର ଅନୁନାଦ ଲେଖର ତୀକ୍ଷଣତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

(iii) **ସଠିକତା (Fidelity)** ମଡ୍ୟୁଲ ଆବୃତ୍ତି ସହିତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀର ବର୍ତ୍ତବେଶର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦର୍ଶାଏ ଓ ମଡ୍ୟୁଲିତ ସଂକେତର ତରଙ୍ଗାକୃତି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଗ୍ରାହୀର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ ଦେଇ ସଂକେତ ସଂଚାରକରୁ ଅଭିଗ୍ରାହୀକୁ ଯାଏ । ଶବ୍ଦ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ଉଭୟ ପାଇଁ ବାହକ ଗୋଟିଏ ତରଙ୍ଗ ଅକାରର ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ବାୟୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ରୈଖିକ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଠି ସାଧାରଣ ତୀବ୍ରତା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧାରୋପଣ ନୀତି (Superposition principle) କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବି ଯାଇପାରେ ଓ ଏହା ଏହି ତରଙ୍ଗ ପାଇଁ ରୈଖିକ ମାଧ୍ୟମ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ତୁମେ ହୁଏତ ଭାରୁଥିବ - ଆମେ କହିଲେ ରୈଖିକତା ଉପରେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛୁ । ଏହାର ଦୁଇଟି କାରଣ ଅଛି : ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ଗୀତ (ଶବ୍ଦ) ପ୍ରେରିତ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ରେଡ଼ିଓ ଆବୃତ୍ତି ତରଙ୍ଗ ଉପରେ ଶ୍ରାବ୍ୟ ସଂକେତକୁ ଅଧାରୋପଣ କରବାକୁ ହେବ । ମାଧ୍ୟମର ରୈଖିକତା ଅଧାରୋପଣ ନୀତିକୁ ମାନେ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ ଅରୈଖିକ ହୋଇଥାଏ ଏହା ବିଦ୍ୟୁତି ଓ ରବ-ର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଏହା ଗୃହୀତ ସଂକେତର ଗୁଣ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ । ଯେହେତୁ ପ୍ରେରିତ ସଂକେତର ସଠିକ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଉଭୟ ଜରୁରୀ ଓ ବାଞ୍ଚିତ ତେଣୁ ପରିପଥ -ନିର୍ମାତା ଗ୍ରହଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ କିଭଳି ସର୍ବୋକୃଷ୍ଟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇପାରିବ ତା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅନ୍ତି ।

ପାଠଗତ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ 31.1

1. ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗର ଆବୃତ୍ତି ବିସ୍ତାର କ'ଣ ?
.....
2. ଗୋଟିଏ ରେଡ଼ିଓ ଏଣ୍ଟିନାର ଇଷ୍ଟତମ ଆକାର ତୁମେ କିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର ।
.....

31.2 ସଂକେତର ପ୍ରକାର ଏନାଲୋଗ ଓ ଡିଜିଟାଲ (Types of signals - Analogue and digital)

ତୁମେ ଏବେ ଜାଣ ଯେ ତଥ୍ୟ ପରିବହନରେ ସଂକେତ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଭିତ୍ତି କରି ଏଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ କରାଯାଏ । ଏହି ଅନୁସାରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଲା -

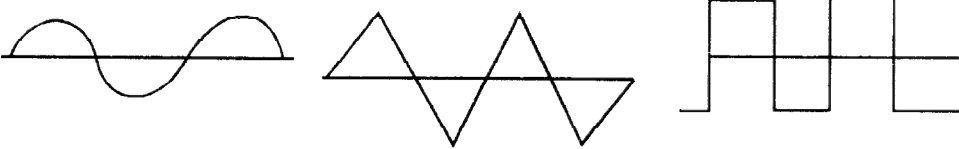
- ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସମୟ (ଏନାଲୋଗ) ଓ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସମୟ (ଡିଜିଟାଲ) ସଂକେତ;
- କୁଟ (Code) ଓ ଅକୁଟ (uncoded) ସଂକେତ
- ଆବର୍ତ୍ତୀ (periodic) ଓ ଅ-ଆବର୍ତ୍ତୀ (aperiodic) ସଂକେତ
- ଶକ୍ତି ଓ କ୍ଷମତା ସଂକେତ ଓ
- ନିର୍ଦ୍ଦାରିତାତ୍ମକ (deterministic) ଓ ଅନିର୍ଦ୍ଦାରିତ (random) ସଂକେତ

ଏହା ମଧ୍ୟରୁ, ଆମେ କେବଳ ଏନାଲୋଗ ଓ ଡିଜିଟାଲ ସିଷ୍ଟମକୁ ନେବା । ମଣିଷ କଥା ହେଲା ବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ଶବ୍ଦ ଅଥବା ଚିତ୍ରକୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଏନାଲୋଗ ସଂକେତରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଏ (ଚିତ୍ର 31.2(a)) ମାତ୍ର ଆଧୁନିକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଆକାରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ

ଚିତ୍ରଣୀ

କରାଯାଏ ଯାହାର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପରିମିତ ମାନ ଅଛି ଆଉ ଅନ୍ୟଥା ଏହାର ମାନ ଶୂନ୍ୟ (ଚିତ୍ର 31.2) । ଚିତ୍ର 31.2 ରେ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଆବୃତ୍ତିରେ ଏହି ତରଙ୍ଗ ରୂପ ଆବର୍ତ୍ତୀ, ଗୋଟିଏରେ ଏହା ଜ୍ୟା-ବକ୍ରୀୟ, ଅନ୍ୟଟିରେ ଏହା ସ୍ପନ୍ଦିତ (pulsed) । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସାଇନ (sine) ଓ ବର୍ଗ ତରଙ୍ଗ ରୂପରେ ଉପ-ଶ୍ରେଣୀ କୁହାଯାଇପାରେ । ତଥ୍ୟକୁ ଏଠି ଉତ୍ତମ ଏନାଲୋଗ ଓ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ରଖାଯାଇପାରେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କଥନ ଗୋଟିଏ ଏନାଲୋଗ ସଂକେତ ଯାହା ସମୟ ସହିତ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଫାଇଲରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ “ବିଚ୍ଛିନ୍ନ-ସମୟ” (discrete-time) ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତ ଥାଏ ।

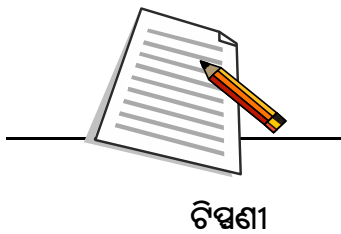
ଚିତ୍ର 31.2 : (a) ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ (ଜ୍ୟାବକ୍ରୀୟ) ଓ (b) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସଂକେତ

ଡିଜିଟାଲ ଜାଣିରେ ସଂକେତ ସବୁ ଦ୍ୱୟାଙ୍କର (ଦ୍ୱୟୀ ଅଙ୍କ ବା binary digits ର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପ) ରୂପରେ ଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱୟାଙ୍କ ବା ବିଟ୍ ‘ଅନ’ ବା ‘ଅଫ’ (1 ବା 0) ହୋଇଥାଏ । ଦ୍ୱୟୀ (binary) ସିଷ୍ଟମ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟା ସିଷ୍ଟମ ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଅଙ୍କ 1 ଆଉ 0 (ଦଶମିକ ସଂଖ୍ୟା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ 0 ରୁ 9 ଦଶଟା ଅଙ୍କ) ଥାଏ । ସବୁ ତଥ୍ୟବାହୀ ସଂକେତକୁ ଆମେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ-ସମୟ, ଆୟାମ-କ୍ୱାଣ୍ଟିତ (amplitude quantised) ଡିଜିଟାଲ୍ ସଂକେତରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିପାରୁ । ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର-ଡିଭାଇସରେ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଡିଜିଟାଲ୍ ସଂକେତ ରୂପରେ ସଞ୍ଚିତ ଥାଏ । ଠିକ ଯେମିତି ଡିଜିଟାଲ ଭିଡିଓ ଡିଭାଇସରେ ଦୃଶ୍ୟ ଡିଜିଟାଲ ରୂପେ ସଞ୍ଚିତ ଥାଏ ।

ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏନାଲୋଗ, ଉଦାହରଣ ଆୟାମ-ମହୁଲନ (AM) ରେଡିଓ, ଅଥବା ଡିଜିଟାଲ, ଯେମିତି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନେଟୱାର୍କ ହୋଇ ପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ଏନାଲୋଗ ସିଷ୍ଟମ ସମାନ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଡିଜିଟାଲ ସିଷ୍ଟମକୁ କମ ବ୍ୟୟସାପେକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଡିଜିଟାଲ ସିଷ୍ଟମ ଅଧିକ ଦକ୍ଷ, ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ (ତ୍ରୁଟି ଓ ରବ କମ୍) । କୌତୁହଳର କଥା ହେଲା ଏନାଲୋଗ୍ ସଂକେତ ବ୍ୟବହାର କରି ଏନାଲୋଗ ଓ ଡିଜିଟାଲ ଉତ୍ତମ ସଞ୍ଚାରଣ କରାଯାଇପାରେ । ଉଦାହରଣ ହେଲା ଇଥରନେଟରେ ଭୋଲୋକ (ତାରଯୁକ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ) ଆଉ ସେଲୁଲାର ଫୋନ୍ରେ ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକୀୟ ବିକିରଣ (ବେତାର ଯୋଗାଯୋଗ) ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସବୁଠୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚଳ ହେଲା ସଂକେତ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ - ଏହା ସଂକେତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଥିବା ଆବୃତ୍ତି - ପରିସର କୁ ସୂଚାଏ । ଯଦିଓ ଏନାଲୋଗ ଆଉ ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଭିନ୍ନ । ଏନାଲୋଗ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକେତ ଦଖଲ କରିଥିବା ସ୍ୱେକ୍ଟ୍ରାମର ପରିସର ପରିମାପ କଲା ବେଳେ, ଡିଜିଟାଲ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ଗୋଟିଏ ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତରେ ଥିବା ତଥ୍ୟର ପରିମାଣ ଦିଏ । ଏଥିପାଇଁ ଏନାଲୋଗ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ଆବୃତ୍ତି ବା H_f ରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ ଓ ଡିଜିଟାଲ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ବିଟ୍ ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡ (bps) ରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ । କିଛି ଶ୍ରାବ୍ୟ ସଂକେତର ଆବୃତ୍ତି ପରିସର ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ସାରଣୀ 31.1 ରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ମାନବ-କଥନର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ପ୍ରାୟ ଚାରି କିଲୋ ହର୍ଜ । ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ଆୟାମ ମାତ୍ରାଲିତ (AM) ରେଡିଓ ସଞ୍ଚାରଣରେ 10KHz ଓ ଆବୃତ୍ତି ମାତ୍ରାଲିତ (FM) ସଞ୍ଚାରଣରେ 15 KHz ହୋଇଥାଏ । FM ସଞ୍ଚାରଣରୁ ପ୍ରାୟ ସଂକେତର ମାନ AM ରୁ ମିଳୁଥିବା ମାନଠୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ । ସିଡିର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ 20 KHz । ଦୃଶ୍ୟ ସଂକେତର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ୱ 4.2 MHz ଓ ଟେଲିଭିଜନ ସଞ୍ଚାରଣ ଚ୍ୟାନେଲ ପାଇଁ ଏହା 6 MHz ହୋଇଥାଏ । ଏନାଲୋଗ ଟେଲିଫୋନ

ଅତିରିକ୍ତ ମଡ୍ୟୁଲ - ୧

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ
ଯୋଗାଯୋଗ

ଲାଭନରେ ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଯନ୍ତ୍ର ମୋଡେମର ବ୍ରାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ତ୍ୱ 32Kbps, 64 Kbps ଅଥବା 128 Kbps ହୋଇଥାଏ ।

ସାରଣୀ 31.1 ଶ୍ରାବ୍ୟ ବ୍ୟାଣ୍ଡଊତ୍ତର ପ୍ରକାର

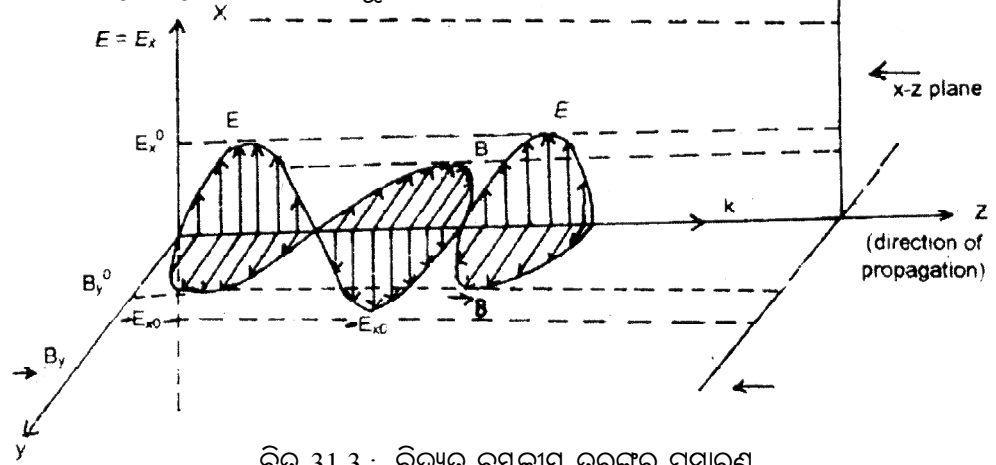
ଉତ୍ତ	ଆବୃତ୍ତି ପରିସର (H_p)	ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତ୍ତ୍ୱ (KHz)
ଗିଟାର	82-880	0.8
ବେହେଲା	196-2794	2.6
ସ୍ୱରଧ୍ୱନି	250 - 5000	4
ବ୍ୟଞ୍ଜନଧ୍ୱନି		
ଟେଲିଫୋନ ସଂକେତ	200 - 3200	3

31.3 ଯୋଗାଯୋଗରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ

(Electro magnetic waves in communication)

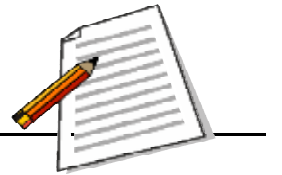
ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗ୍ରାହ୍ୟତରଙ୍ଗରୁ ରିସିଭରକୁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ସଂକେତ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କୌଶଳ ବ୍ୟବହାର କରୁ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଓ ଚୁମ୍ବକ ମଡ୍ୟୁଲରେ ପଢ଼ିଥିବା ପାଠ ମନେ ପକାଅ । ସେଠାରେ ଥିଲା - ଗୋଟିଏ ଧାତବ ପରିବାହକରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସ୍ରୋତ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଂକେତ ବା ଭୋଲ୍ଟେଜ ପାତ ରୂପରେ ଯାଏ, ବାୟୁରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକ ବିକିରଣ ରୂପରେ ଯାଏ ବା ଆଲୋକ ସଂକେତରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇ ଆଲୋକୀୟ ତନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଏ । ସବୁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସଂକେତ ପ୍ରେରଣ ମ୍ୟାକ୍ସୱେଲ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ପ୍ରସାରଣର କ୍ଲାସିକାଲ ତତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ନାମକରଣ ଅନୁସାରେ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକ ତରଙ୍ଗ, ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଓ ଚୁମ୍ବକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହାକୁ ଅଲଗା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସମୟ ସହିତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଥିବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଥାନ କାଳ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଚୁମ୍ବକ କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏହା ପୁଣି ବିଦ୍ୟୁତ୍ କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଏହି ପାରସ୍ପରିକ ସହାୟକ ଭୂମିକାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ସମତଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗର ରୂପ ଚିତ୍ର 31.3 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

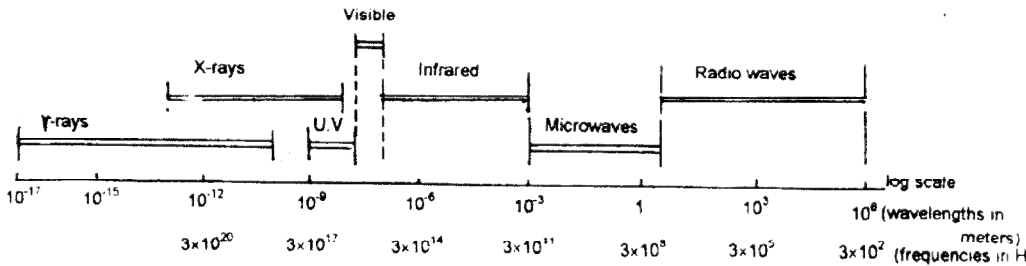
ଚିତ୍ର 31.3 : ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗର ପ୍ରସାରଣ

ଗାଣିତିକ ଭାବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଲେଖିପାରୁ $E = E_0 \sin(Kz - \omega t)$ ଓ $H = H_0 \sin(Kz - \omega t)$ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗର ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରମାଣ 1888 ରେ ହର୍ଜ କରିଥିବା କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପରୀକ୍ଷାରୁ ମିଳିଛି । ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୂରତାରେ ସେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବକୀୟ ପ୍ରେରଣର (induction) ପ୍ରଭାବ

ଚିତ୍ର ୩୧

ସମାନ୍ତ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକାୟ ତରଙ୍ଗର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ଆବୃତ୍ତି ପରିମାପ କରି ସେ ଏହାର ବେଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିଲେ, ଯାହା ଆଲୋକର ବେଗ ସହିତ ସମାନ ହେଲା । ସେ ଆହୁରି ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଏହି ତରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଆଲୋକ ପରି ବିଭିନ୍ନ ଘଟଣାମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରୁଛି । ଆମେ ଏବେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହାର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ପରିସର ଖୁବ୍ ବିସ୍ତୃତ । ଏହା ରେଡିଓ ତରଙ୍ଗ (1 ମିଟରରୁ 10 ମିଟର ଯାଏ) ରୁ ଦୃଶ୍ୟ ଆଲୋକ (400 ନାନୋମିଟର) ଯାଏଁ ଲମ୍ବିଛି । ଯାହା ଚିତ୍ର 31.4 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନୂଆ ଉତ୍ସାହ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କଲା । 1895 ରେ ଭାରତୀୟ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ 25 ମିଲିମିଟରରୁ 5 ମିଟର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ତରଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ ଓ ରେଡିଓ ସଞ୍ଚାରଣର ସମ୍ଭାବନାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ଗୁଗ୍ଲିଏଲମ୍ ମାର୍କୋନି (Guglielmo Marconi) ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବହାରିକ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆଚଳାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗରର ସେପାରିକୁ ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକାୟ ତରଙ୍ଗ ସଞ୍ଚାରଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ । ଏହା ହିଁ ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକାୟ ତରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରି ଯୋଗାଯୋଗ ଯୁଗର ଶୁଭାରମ୍ଭ କଲା । କାର୍ଲଫର୍ଦିନାନ୍ଦ ବ୍ରାଉନ (Carl Ferdinand Braun) କି ସହିତ ମିଳିତ ଭାବେ ମାର୍କୋନି 1909 ର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ ।

ଚିତ୍ର 31.4 : ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକାୟ ସ୍ପେକ୍ଟ୍ରମ୍ : ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ମାନ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ (ବା ବାୟୁ) ପାଇଁ, ସ୍ପେକ୍ଟ୍ରମ୍ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ସୀମା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର, ଏଣ୍ଟେନା ସହାୟତାରେ ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକାୟ ତରଙ୍ଗକୁ ବିକିରିତ କରେ । ଏହି ତରଙ୍ଗ ମହାକାଶରେ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ ଓ ଅଭିଗ୍ରାହୀ ଏହାକୁ ଧରେ । ଅଭିଗ୍ରାହୀରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ଟେନା ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ ରୁମ୍ବକାୟ ତରଙ୍ଗରୁ ଶକ୍ତି (ତଥ୍ୟରେ ଥିବା) ନିଷ୍କାସିତ କରେ । ଏବେ ଆମେ ଏହି ରେଡିଓ ତରଙ୍ଗକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛୁ । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଦୂରଦର୍ଶନ ପ୍ରସାରଣ, AM (ଆୟାମ ମାତ୍ରାଲିତ) ଓ FM (ଆବୃତ୍ତି ମାତ୍ରାଲିତ) ରେଡିଓ ପ୍ରସାରଣ, ପୋଲିସ ଓ ଅଗ୍ନି ରେଡିଓ, କୃତ୍ରିମ ଉପଗ୍ରହ ଚିତ୍ତି ସଞ୍ଚାରଣ, ସେଲଫୋନରେ କଥନ ଇତ୍ୟାଦି । ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକେତ ବିଭିନ୍ନ ଆବୃତ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରେ, ତେଣୁ ଏସବୁଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ଭଲ ଭାବରେ ପୃଥକ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ପାଠରେ ତୁମେ ଏହି ସଞ୍ଚାରଣ ପଦ୍ଧତିର କୌଶଳ ଓ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସାଧାରଣ ଯୋଗାଯୋଗ ଯନ୍ତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟରେ ବିଶଦ ଭାବରେ ଜାଣିବ । ସାରଣୀ 31.2 ରେ ଆମେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଗୃହୀତ ରେଡିଓ ଓ ଚିତ୍ତି ପ୍ରସାରଣ ସମ୍ପର୍କିତ ସ୍ପେକ୍ଟ୍ରମ୍ ପରିଚିତ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ନାମ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗର ଗୋଟିଏ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛୁ ।

[ଆବୃତ୍ତି ν (ଏକକ Hz ସହିତ) ଓ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ λ (ଏକକ ମିଟର) ର ସମ୍ପର୍କ ହେଲା $c = \nu\lambda$, ଯେଉଁଠି $c = 3 \times 10^8$ m/s ହେଲା ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ୟୁତ-ରୁମ୍ବକାୟ ତରଙ୍ଗର ବେଗ ।]

ଅତିରିକ୍ତ ମଡ୍ୟୁଲ - ୧

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ଓ
ଯୋଗାଯୋଗ

ଚିତ୍ରଣୀ

ସାରଣୀ 31.3 : ବାଣିଜ୍ୟିକ FM ରେଡ଼ିଓ ଓ ଟିଭି ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ଆବୃତ୍ତି ବିସ୍ତାର

ଆବୃତ୍ତି ବ୍ୟାଞ୍ଚ	ପ୍ରସାରଣ ପ୍ରକୃତି
41-68 MHz	VHF TV
88-104MHz	FM ରେଡ଼ିଓ
10-174MHz	S ବ୍ୟାଞ୍ଚ କ୍ୟାବଲ୍ ଟିଭି ନେଟୱାର୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଚ୍ୟାନେଲ୍
174-230MHz	VHF TV
230-470 MHz	H ବ୍ୟାଞ୍ଚ କ୍ୟାବେଲ୍ ଟିଭି ନେଟୱାର୍କ ପାଇଁ
470-960 MHz	UHF TV

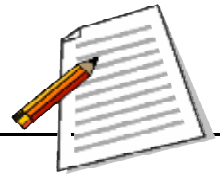
ସାରଣୀ 31.2 ରେଡ଼ିଓ ଆବୃତ୍ତି ବ୍ୟାଞ୍ଚ

ବ୍ୟାଞ୍ଚ	ଆବୃତ୍ତି ପରିସର	ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପରିସର	ପ୍ରୟୋଗ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଆବୃତ୍ତି (Extremely low frequency ELF)	<3 KHz	> 100 Km	ମୁଖ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଅତିକମ୍ ଆବୃତ୍ତି (very low frequency (VLF))	3-30 KHz	100-10 Km	ସୋନାର(SONAR)
କମ୍ ଆବୃତ୍ତି (low frequency (LF))	30-300 KHz	10-1 Km	ନୌପରିବହନ -ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶକ
ମଧ୍ୟମ ଆବୃତ୍ତି (Medium frequency (MF))	300KHz-3 MHz	1Km -100 m	ମଧ୍ୟମରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗ (Medium wave Radio)
ଉଚ୍ଚ ଆବୃତ୍ତି (High frequency (HF))	3-30 MHz	100 -1 m	କ୍ଷୁଦ୍ର ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗ (Short wave Radio)
ଅତି ଉଚ୍ଚ ଆବୃତ୍ତି (Very High frequency (VHF))	30-300 MHz	10 -1 m	ଏଫ୍.ଏମ୍ ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗ (FM Radio)
ଚରମ ଉଚ୍ଚ ଆବୃତ୍ତି (Ultra High frequency (UHF))	300 MHz- 3GHz	1 m - 10 cm	ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିଭି, ରେଡ଼ିଓ, ରାଡାର
ଅତି ଚରମ ଉଚ୍ଚ ଆବୃତ୍ତି (Super High frequency (SHF))	3- 30 GHz	10 - 1 cm	କୃତ୍ରିମ ଉପଗ୍ରହ, ଯୋଗାଯୋଗ, ମୋବାଇଲ୍, ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିଭି

ଦୀର୍ଘ ତରଙ୍ଗ (long wave) ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବ୍ୟାଞ୍ଚରେ ଏ.ଏମ୍ ରେଡ଼ିଓର ପ୍ରସାରଣ ହୁଏ, ଏହାର ଆବୃତ୍ତି ହେଲା 144 ରୁ 351 କିଲୋହର୍ଜ (LF), ଏ.ଏମ୍ ରେଡ଼ିଓ ମଧ୍ୟମ ତରଙ୍ଗ : 530 ରୁ 1700 କିଲୋହର୍ଜ (MF) ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରତରଙ୍ଗ : 3 ରୁ 30 ମେଗାହର୍ଜ (HF) ରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ । ମଧ୍ୟମ ତରଙ୍ଗ (medium wave) ସାଧାରଣତ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଏ.ଏମ୍. ରେଡ଼ିଓ ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଦୀର୍ଘ ତରଙ୍ଗ (long wave) ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା (ଯେଉଁଠି ଏହି ବ୍ୟାଞ୍ଚ ବିମାନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶକ ପାଇଁ ରକ୍ଷିତ)କୁ ଛାଡ଼ି ଆଉ ସବୁଠି ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଦୀର୍ଘ ଓ ମଧ୍ୟମ-ତରଙ୍ଗ ବ୍ୟାଞ୍ଚ ପାଇଁ, ପୃଥିବୀର ବକ୍ରରେଖା ସମତୁଲ ଭୂମି-ତରଙ୍ଗ ପ୍ରସାରଣ ଦ୍ୱାରା, ବିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପାଇଁ ଏହାର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ତେଣୁ ବିଶେଷ କରି ରାତିରେ ଏହା ଏ.ଏମ୍ ରେଡ଼ିଓକୁ ଦୀର୍ଘ ବିସ୍ତାର ଦେଇପାରେ । ସଂଚାରଣ କେନ୍ଦ୍ର ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବା ପାଇଁ, କ୍ଷୁଦ୍ରତରଙ୍ଗ (short wave) ରେଡ଼ିଓ-ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ରତରଙ୍ଗ ସଂଚାରଣର ପରିସର-ଦୂରତା ଯୋଗୁଁ ଶ୍ରୀବ୍ୟ ଧ୍ୱନିର ସଠିକତା କମ ହୁଏ । କ୍ଷୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ପ୍ରସାରଣ ଆୟନ ମଣ୍ଡଳରେ ହୋଇଥାଏ । ୱାଲକି-ଟାଲକି (walkie talkie), ତାର ବିହୀନ ଟେଲିଫୋନ, ରେଡ଼ିଓ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ସୌଖିନ ରେଡ଼ିଓ (amateur radio) ଆଦି, ପରି ରେଡ଼ିଓ ଯୋଗାଯୋଗର ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ପାଇଁ ପ୍ରସାରଣ-ବ୍ୟାଞ୍ଚର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବୃତ୍ତି ସମୂହକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଇଣ୍ଟରନେଟ (Internet) ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟ ପ୍ରୋଟୋକଲ ଟେଲିଭିଜନ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପଢ଼ିଥିବ । ତୁମେ କ'ଣ କେବେ ଭାବିଛ କେଉଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବଳରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ? ଏହା କ'ଣ 'ତନ୍ତୁ ଆଲୋକ ଯୋଗାଯୋଗ' (Fibreoptic communication) ? ଲେଜର (laser) କ'ଣ ଏଥିରେ କିଛି ଭୂମିକା ଅଛି ? ଏସବୁର ଉତ୍ତର ତୁମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶିଖି ପାରିବ ।

ଚିତ୍ରଣୀ

ପାଠକ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ 31.2

1. ବିଦ୍ୟୁତ-ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ କ'ଣ ?
2. ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା 30 ମେଗାହର୍ଜ ଆବୃତ୍ତିର ଗୋଟିଏ ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର ।
3. ଦୃଶ୍ୟ ଆଲୋକର ଆବୃତ୍ତି-ପରିସର କେତେ ?

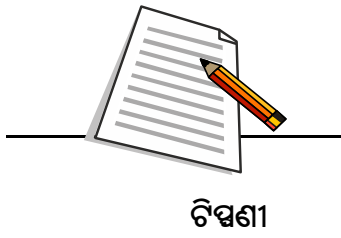
ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋସ

(1858 - 1937)

ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋସ, ଭାରତରେ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରି 1880 ରେ ଲଣ୍ଡନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଗଲେ । ବର୍ଷେ ଭିତରେ, କ୍ୟାମ୍ବ୍ରିଜରେ ଗୋଟିଏ ଛାତ୍ର-ବୃତ୍ତି ନେଇ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେଜରେ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିଲେ । କ୍ୟାମ୍ବ୍ରିଜରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ, ପ୍ରଫେସର ରାଲେ (.Rayleigh) ତାଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲେ । 1884ରେ ବୋସ କ୍ୟାମ୍ବ୍ରିଜ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିଏ (BA) ଓ ଲଣ୍ଡନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିଏସ୍ସି (BSc.) ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଲେ । ବୋସ ତା'ପରେ ଭାରତ ଫେରି କଲିକତାର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟାପକ ହେଲେ । ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ବହୁ ଛାତ୍ର ପରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋସ ଯିଏ ବୋସ-ଆଇନଷ୍ଟାଇନ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଗବେଷଣା ସୂତ୍ରରେ ସୁପରିଚିତ, ଆଉ ମେଘନାଦ ସାହା ଯିଏ ତାପୀୟ ଆୟନନ ଉପରେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ତତ୍ତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ନକ୍ଷତ୍ର ସମୂହକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ।

1894 ରେ ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜର ଗାଧୁଆଘର ସଂଲଗ୍ନ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପ୍ରକୋଷ୍ଟକୁ ପରୀକ୍ଷାଗାରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କଲେ । ସେ ପ୍ରତିସରଣ, ବିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଧ୍ରୁବଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷାସବୁ ସେଠି କଲେ । ବିକିରଣ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅତି ସଂବେଦୀ ଗାଲିଭାନୋମିଟର ସହିତ ଯୁକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଧି ସବୁ (junction) ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଉଭୟ କ୍ଷୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ରେଡ଼ିଓ ତରଙ୍ଗ ଓ ଧଳା ଓ ଅତିବାଇଗଣୀ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଅଭିଗ୍ରାହୀ ନିର୍ମାଣରେ ସେ ଗ୍ୟାଲେନା ସ୍ପଟିକର ବ୍ୟବହାରକୁ ବିକାଶ କଲେ । 1895ରେ ବୋସ ଜନ ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମ କରି ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ-ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ରୂପୀ ରେଡ଼ିଓତରଙ୍ଗ ପ୍ରେରଣ କରି ଦୂରସ୍ଥିତ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟି ବଜାଇଲେ ଓ ବାରୁଦର ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟାଇଲେ । 1897ରେ ବକ୍ସିତା ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଲର୍ଡ଼ ରାଲେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଲଣ୍ଡନରେ ରୟାଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତାଙ୍କର ମାଇକ୍ରୋୱେଭ୍ (2.5 ସେଣ୍ଟିମିଟର 5 ମିଲିମିଟର) ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟରେ ବକ୍ସିତା ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟାବହାରିକ ପ୍ରୟୋଗର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ବୋଧହୁଏ ସେ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷବେଳକୁ ବୋସ ଉଦ୍ଭିଦ ଜଗତର ଅନୁକ୍ରମା ଘଟଣା ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେ 1915ରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରୁ ଅବସର ନେଲେ ଓ ଏମିରିଟାସ ପ୍ରଫେସର ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଲେ । ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ କଲିକତାରେ ବୋସ-ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । 1920ରେ ବୋସ ରୟାଲ ସୋସାଇଟିର ଫେଲୋ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ।

ତୁମେ କ'ଣ ଶିଖିଲ

- 1. ଗୋଟିଏ ଆଧୁନିକ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତଥ୍ୟ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ସଂକେତ (ଭୋଲ୍ଟେଜ ବା କରେଣ୍ଟ) ରୂପରେ ଥାଏ ।
- 1. ଗୋଟିଏ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଉପାଦାନ ସବୁ ହେଲା (i) ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାନସଫିଟର (ii) ଦୂରସ୍ଥାନକୁ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ ବା କୌଶଳ ଓ (iii) ସଂକେତକୁ ଧରି ତଥ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅଭିଗ୍ରାହୀ ।
- 1. ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ଟିନା ବା ଏରିୟଲ ପ୍ରକୃତରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପରିବାହକର ସମାହାର ଯାହା କାଂକ୍ରିଟ ରେଡ଼ିଓ ଆବୃତ୍ତି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗର ବିକିରଣ ଓ ଶୋଷକ ।
- 1. ଏନାଲୋଗ ସଂକେତ ପ୍ରକୃତ ସଂକେତ ଯାହା ସମୟ ସହିତ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ଆଉ ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସ୍ଥଳ ରୂପରେ ଥାଏ ।
- 1. ଡିଜିଟାଲ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିକ ଦକ୍ଷ, ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଓ ଏନାଲୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ।
- 1. ଏଏମ୍ ରେଡ଼ିଓ ତିନୋଟି ବ୍ୟାଣ୍ଡରେ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ, ଦୀର୍ଘ ତରଙ୍ଗ 144 - 351 କିଲୋ ହର୍ଜ (ଏଲଏଫରେ), ମଧ୍ୟ ତରଙ୍ଗ 530-1,700 କିଲୋହର୍ଜ (ଏମଏଫରେ) ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ 3 - 30 ମେଗାହର୍ଜ (ଏଚଏଫରେ) । ଏଫଏମ୍ ରେଡ଼ିଓ ବାହାକ ଉପରେ 88 - 104 ମେଗାହର୍ଜ (ଭିଏଚଏଫ)ରେ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ । ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦୂରଦର୍ଶନ ପ୍ରସାରଣ ଭିଏଚଏଫ - ୟୁଏଚଏଫ ପରିସରରେ ହୁଏ ।

ପାଠାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

- 1. ଗୋଟିଏ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ?
- 2. ଏଣ୍ଟିନା କ'ଣ ?
- 3. ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅଭିଗ୍ରାହୀର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ?
- 4. ଏନାଲୋଗ ଓ ଡିଜିଟାଲ ସଂକେତର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଅ । 'ବିଟ'ର ସଂଜ୍ଞା ଦିଅ ।
- 5. ଭି.ଏଚ୍.ଏଫ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ରେଡ଼ିଓ ଆବୃତ୍ତି ପରିସର 30 ରୁ 300 ମେଗାହର୍ଜ (MHz) ଯାଏଁ ବ୍ୟାପ୍ତ । ଆବୃତ୍ତି ଓ ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ସହିତ ବେଗର ପରିଚିତ ସମୀକରଣ ବ୍ୟବହାର କରି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଭି.ଏଚ୍.ଏଫର ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ପରିସର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର । ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଆଲୋକର ବେଗର ମାନ 3×10^8 m/s ନିଅ ।

ପାଠାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀର ଉତ୍ତର

- 31.1**
- 1. 30 କିଲୋହର୍ଜ - 300 ମେଗାହର୍ଜ
  - 2. ଗୋଟିଏ ରେଡ଼ିଓ ଏଣ୍ଟିନାର ଇଷ୍ଟମ ଆକାର ସଂକେତର ଆବୃତ୍ତି ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ । ଏହା ପ୍ରେରଣ ଓ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଯେପରି ସର୍ବାଧିକ ବିକିରିତ ଅଂଶକୁ ଧରି ପାରିବ ତାହା ଦେଖାଯାଏ ।
- 31.2**
- 2. $1 = c/u = 3 \times 10^8$ m/s / 30×10^6 s⁻¹ = 10m
  - 3. $10^{14} - 10^{15}$ ହର୍ଜ
- ଅନ୍ତିମ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର**
- 5. 10m - 1m